
Natya Shastra Chapter 27

——
नाट्यशास्त्रम् अध्यायः २७

——
Document Information

Text title : naaTyashastra adhyaaya 27

File name : natya27.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : dpadmakar at hotmail.com

Proofread by : dpadmakar at hotmail.com

Latest update : November 23, 2002

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Natya Shastra Chapter 27

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः २७

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ सप्तविंशोऽध्यायः

सिद्धीनां तु प्रवक्ष्यामि लक्षणं नाटकाश्रयम् ।

यस्मात्प्रयोगः सर्वोऽयं सिद्ध्यर्थं सम्प्रदर्शितः ॥ १ ॥

I will now tell the features of 'achievements' which are related to the drama since every performance is presented for the 'achievements'. 1.

सिद्धिस्तु द्विविधा ज्ञेया वाऽभनोऽङ्गसमुद्भवत्वा ।

दैवी च मानुषी यैव नानाभावसमुत्थिता ॥ २ ॥

'achievements' are known to be two fold - arising out of speech and mind and out of body. arising out of many emotions, it is also divine and human.

दशाङ्गा मानुषी सिद्धीर्देवी तु द्विविधा स्मृता ।

नानासत्त्वाश्रयकृता वाऽनैपथ्यशरीरजा ॥ ३ ॥

The human achievements have ten types and divine is known to be two fold.

It is based on various characters and born out of speech, drapery and body (of the actor).

स्मितापलासिनी लासा साध्वलो कष्टमेव च ।

प्रबद्धनादा च तथा सिद्धिर्ज्ञेया च वाऽभयी ॥ ४ ॥

पुलकैश्च सरोमाञ्चैरभ्युत्थानैस्तथैव च ।

थेलदानाङ्गुलिक्षेपैः शारीरी सिद्धिरिष्यते ॥ ५ ॥

किञ्चिच्छिष्टो रसो लास्यो नृत्यद्विभिर्यत्र युज्यते ।

स्मितेन स प्रतिग्राह्यः प्रेक्षकैर्नित्यमेव च ॥ ६ ॥

किञ्चिदस्पष्टलास्यं यत्तथा वचनमेव च ।

अर्थलास्येन तद्ग्राह्यं प्रेक्षकैर्नित्यमेव हि ॥ ७ ॥

विदूषकोच्छेदकृतं भवेच्छिल्पकृतं च यत् ।

अतिलास्येन तद्ग्राह्यं प्रेक्षकैर्नित्यमेव तु ॥ ८ ॥

अलोकारस्तथा कार्यां नृणां प्रकृतिसंभवः ।

यद्भर्मपदसंयुक्तं यथातिशयसंभवम् ॥ ९ ॥

तत्र साध्विति यद्वाक्यं प्रयोक्तव्यं हि साधकैः ।

विस्मयाविष्टभावेषु प्रदर्शयेषु यैव हि ॥ १० ॥

करुणोऽपि प्रयोक्तव्यं कष्टं शास्त्रकृतेन तु ।

प्रभङ्गनादा च तथा विस्मयार्थेषु नित्यशः ॥ ११ ॥

साधिक्षेपेषु वाक्येषु प्रस्यन्दिततनूरुडैः ।

कुतूहलोत्तरावेधैर्बहुमानेन साधयेत् ॥ १२ ॥

दीप्तप्रदेशं यत्कार्यं छेद्यभेदाडवात्मकम् ।

सविद्रवमथोत्सुलं तथा युद्धनियुद्धजम् ॥ १३ ॥

प्रकम्पितांसशीर्षज्यं साश्रं सोत्थानमेव च ।

तत्प्रेक्षकैस्तु कुशलैस्साध्यमेवं विधानतः ॥ १४ ॥

अेवं साधयितव्यैषा तज्ज्ञैः सिद्धिस्तु मानुषी ।

दैविकीज्यं पुनः सिद्धिं सम्प्रवक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ १५ ॥

या भावातिशयोपेता सत्त्वयुक्ता तथैव च ।

सा प्रेक्षकैस्तु कर्तव्या दैवी सिद्धिः प्रयोगतः ॥ १६ ॥

न शब्दो न यत्र न क्षोभो न योत्पातनिर्दर्शनम् ।

सम्पूर्णाता च रंगस्य दैवी सिद्धिस्तु सा स्मृता ॥ १७ ॥

दैवी च मानुषी यैव सिद्धिरेषा मयोदिता ।

अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि घातान्द्वैवसमुत्थितन् ॥ १८ ॥

द्वैवात्मपरसमुत्था त्रिविधा घाता भुवैस्तु विज्ञेया ।

औत्पातिकश्चतुर्थः कदाचिदथ संभवत्येषु ॥ १९ ॥

वाताग्निवर्षकुञ्जरभुज्जगमाऽऽपनिपाताः ।

कीटव्यालपिपीलिकपशुप्रवेशनाश्च द्वैवकृता ॥ २० ॥

घातनतः परमलं परयुक्तान् सम्प्रवक्ष्यामि ।
 [वैवर्ण्यं चायेष्टं विभ्रमितत्वं स्मृतिप्रभोऽथ ॥ २१ ॥
 अन्यवचनं च काव्यं तथांगदोषो विदस्तत्वम् ।
 अते त्वात्मसमुत्था घाता ज्ञेया प्रयोगज्ञैः ॥ २२ ॥]
 मात्सर्याद्द्वेषाद्वा तत्पक्षत्वात्तथार्थभेदत्वात् ।
 अते तु परसमुत्था ज्ञेया घाता बुधैर्नित्यम् ॥ २३ ॥
 अतिऽसितरुदितविस्फोटितान्यथोत्सृष्टनालिकापाताः ।
 गोमयलोष्टपिपीलिकाविक्षेपाश्चारिसंभूताः ॥ २४ ॥
 औत्पत्तिकाश्च घाता मत्तोन्मत्तप्रवेशलिङ्गकृतः ।
 पुनरात्मसमुत्था ये घातांस्तांस्तान् प्रवक्ष्यामि ॥ २५ ॥
 वैलक्षण्यमयेष्टितविभूमिकत्वं स्मृतिप्रमोषश्च ।
 अन्यवचनं च काव्यं तथार्तनादो विदस्तत्वम् ॥ २६ ॥
 अतिऽसितरुदितविस्वरपिपीलिकाकीटपशुविरावाश्च ।
 मुकुटाभरणनिपाता पुष्करजाः काव्यदोषाश्च ॥ २७ ॥
 अतिऽसितरुदितऽसितानि सिद्धैर्भावंस्य दूषकाणि स्युः ।
 कीटपिपीलिकापाता सिद्धिं सर्वात्मना घ्नन्त ॥ २८ ॥
 विवस्वरमजाततालं वर्णस्वरसम्पदा च परिडीयाम् ।
 अज्ञातस्थानलयं स्वरगतमेवंविधं लभ्यात् ॥ २९ ॥
 मुकुटाभरणनिपातः प्रबन्धनादथ नाशनो भवति ।
 पशुविशसनं तथ अस्याद्भुवचनघ्नं प्रयोगेषु ॥ ३० ॥
 विषमं मानविडीनं विमार्जनं याकुलप्रलारं च ।
 अविभक्तग्रन्थोऽपि पुष्करगतमीदृशं लन्ति ॥ ३१ ॥
 पुनरुक्तोऽप्यसमासो विभक्तिभेदो विसन्धयोऽपार्थः ।
 त्रैलिङ्गजश्च दोषः प्रत्यक्षपरोक्षसंभोदाः ॥ ३२ ॥
 छन्दोवृत्त्यागो गुरुलाघवसङ्करो यतेर्भेदः ।
 अेतानि यथा स्थूलं घातस्थानानि काव्यस्य ॥ ३३ ॥
 ज्ञेयौ तु काव्यजातौ द्वौ घातावप्रतिक्रियौ नित्यम् ।
 प्रकृतित्यसनसमुत्थः शेषोऽकनालिकत्वम् ॥ ३४ ॥

अप्रतिभागं स्वमनं विस्वरमुच्यारणं च काव्यस्य ।
 अस्थानभूषणत्वं पतनं मुकुटस्य विभ्रंशः ॥ ३५ ॥
 वाञ्छित्यन्तनकुञ्जरभरोऽश्लिषिकाविमानयानानाम् ।
 आरोहणपतनरघोषनभिज्ञत्वं विहस्त्यम् ॥ ३६ ॥
 प्रहरणकवयानामप्ययथाग्रहणं विधारणं चापि ।
 अमुकुटभूषणयोगश्चिरप्रवेशोऽथवा रङ्गे ॥ ३७ ॥
 ओम्भिः स्थानविशेषैर्घाता लक्ष्यास्तु सूरिभिः कुशलैः ।
 यूपान्निधयनदर्भस्त्रगोलाण्डपरिग्रहान्मुञ्ज्वा ॥ ३८ ॥
 सिद्ध्या मिश्रो घातस्सर्वगतश्चैकदेशजो वापि ।
 नाट्यकुशलैः सलेभ्या सिद्धिर्वा स्याद्विघातो वा ॥ ३९ ॥
 नालेभ्यो बहुदिनजः सर्वगतोऽव्यक्तलक्षणाविशेषः ।
 यस्त्वैकदिवसजातस्स प्रत्यवरोऽपि लेप्यस्स्यात् ॥ ४० ॥
 जर्जरमोक्षस्थान्ते सिद्धेर्भोक्षस्तु नालिकायास्तु ।
 कर्तव्यस्त्विह सततं नाट्यज्ञैः प्राञ्चिकैर्विधिना ॥ ४१ ॥
 दैन्ये दीनत्वमायान्ति ते नाट्ये प्रेक्षकाः स्मृताः ।
 ये तुष्टौ तुष्टिमायान्ति शोके शोकं प्रजन्ति च ॥ ४२ ॥
 योऽन्यस्य मले मूर्ध्ना नांटीश्लोकं पठेद्वि देवस्य ।
 स्ववशेन पूर्वरङ्गे सिद्धेर्घातः प्रयोगस्य ॥ ४३ ॥
 यो देशभावरहितं भाषाकाव्यं प्रयोजयेद्बुद्ध्या ।
 तस्याप्यभिलेप्यः स्याद्घातो देशः प्रयोगज्ञैः ॥ ४४ ॥
 कः शक्तो नाट्यविधौ यथावदुपपादनं प्रयोगस्य ।
 कर्तुं व्यग्रमना वा यथावदुक्तं परिज्ञातम् ॥ ४५ ॥
 तस्माद्गम्भीरार्थाः शब्दा ये लोकवेदसंसिद्धाः ।
 सर्वजनेन ग्राह्या योज्या नाटके विधिवत् ॥ ४६ ॥
 न च किञ्चिद्गुणहीनं दोषैः परिवर्जितं न चाकिञ्चित् ।
 तस्मान्नाट्यप्रकृतौ दोषा नाट्यार्थतो ग्राह्या ॥ ४७ ॥
 न च नाट्यरस्तु कार्यो नटेन वागङ्गसत्त्वनेपथ्ये ।
 रसभावयोश्च गीतेष्वातोद्यै लोकयुक्त्यां च ॥ ४८ ॥

अवेमेतत्तु विज्ञेयं सिद्धीनां लक्षाणां बुधैः ।
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राश्रिकानां तु लक्षाणाम् ॥ ४८ ॥
 चारित्र्याभिजयोपेताः शान्तवृत्ताः कृतश्रमाः ।
 यशोधर्मपराश्रैव मध्यस्थवयसान्विताः ॥ ५० ॥
 षडङ्गनाट्यकुशलाः प्रबुद्धाः शुचयः समाः ।
 यतुरातोद्यकुशलाः वृत्तज्ञास्तत्त्वदर्शिनः ॥ ५१ ॥
 देशभाषाविधानज्ञाः कलाशिल्पप्रयोजकाः ॥
 यतुर्थाभिन्नयोपेता रसभावविकल्पकाः ॥ ५२ ॥
 शब्दच्छन्दोविधानज्ञा नानाशास्त्रवियक्षाणाः ।
 अवे विधास्तु कर्तव्याः प्राश्रिका दशरूपके ॥ ५३ ॥
 अव्यग्रैरिन्द्रियैः शुद्ध उल्लापोलविशारदः ।
 त्यक्तदोषोनुअरागी य स नाट्ये प्रेक्षकः स्मृतः ॥ ५४ ॥
 न यैवेते गुणाः सम्यक् सर्वस्मिन् प्रेक्षके स्मृताः ।
 विज्ञेयस्याप्रमेयत्वात्संकीर्णानां य पार्श्वदि ॥ ५५ ॥
 यद्यस्य शिल्पं नेपथ्यं कर्मयेष्टितमेव वा ।
 तत्तथा तेन कार्यं तु स्वकर्मविषयं प्रति ॥ ५६ ॥
 नानाशीलाः प्रकृतयः शीले नाट्यं विनिर्मितम् ।
 उत्तमाधममध्यानां वृद्धबालिशयोषिताम् ॥ ५७ ॥
 तुष्यन्ति तरुणाः कामे विदग्धाः समयात्त्विते ।
 अर्थेष्वर्थपराश्रैव मोक्षे याथ विरागिणः ॥ ५८ ॥
 शूरास्तु वीररौद्रेषु नियुद्धेष्वालवेषु य ।
 धर्माभ्याने पुराणेषु वृद्धास्तुष्यन्ति नित्यशः ॥ ५९ ॥
 न शक्यमधमैर्ज्ञातुमुत्तमानां वियेष्टितम् ।
 तत्त्वभावेषु सर्वेषु तुष्यन्ति सततं बुधाः ॥ ६० ॥
 बाला मूर्खाः स्त्रियश्चैव लास्यनैपथ्ययोः सदा ।
 यस्तुष्टो तुष्टिमायाति शोके शोकमुपैति य ॥ ६१ ॥

कुङ्कुमः कोषे भये भीतः स श्रेष्ठः प्रेक्षकः स्मृतः ।
 अथेवं भावानुकरणे यो यस्मिन् प्रविशेन्नरः ॥ ६२ ॥
 स तत्र प्रेक्षको ज्ञेयो गुणैरेभिरलङ्कृतः ।
 अथेवं छि प्रेक्षका ज्ञेयाः प्रयोगे दृशरूपतः ॥ ६३ ॥
 संघर्षे तु समुत्पन्ने प्राश्रिकान् संनिबोधत ।
 यज्ञविन्नर्तकश्चैव छन्दोविच्छब्दवित्तथा ॥ ६४ ॥
 अस्त्रविस्त्रिङ्गद्वेष्या गन्धर्वो रजसेवकः ।
 यज्ञविद्यज्ञयोगे तु नर्तकोऽभिनये स्मृतः ॥ ६५ ॥
 छन्दोविद्वृत्तबन्धेषु शब्दवित्पाठ्यविस्तरे ।
 छष्वस्त्रवित्सौष्ठवे तु नेपथ्ये चैव चित्रकृत् ॥ ६६ ॥
 कामोपचारे वेद्या य गान्धर्वः स्वरकर्मणि ।
 सेवकस्तूपचारे स्यादेते वै प्राश्रिकाः स्मृताः ॥ ६७ ॥
 ओम्भिर्दृष्टान्तसंयुक्तैर्दोषा वाय्यास्तथा गुणाः ।
 अशास्त्रज्ञा विवादेषु यथा प्रकृतिकर्मतः ॥ ६८ ॥
 अथैते प्रश्रिका ज्ञेयाः कथिता ये मयानघाः ।
 शास्त्रज्ञानाद्येदा तु स्यात्संघर्षः शास्त्रसंश्रयः ॥ ६९ ॥
 शास्त्रप्रामाण्यनिर्माणीर्व्यवहारो भवेत्तदा ।
 भर्तृनियोगादन्योऽन्यविग्राह्यार्थयापि भरतानाम् ॥ ७० ॥
 अर्थपताका डेतोस्संघर्षो नाम संभवति ।
 तेषां कार्यं व्यवहारदर्शनं पक्षपातविरुद्धेण ॥ ७१ ॥
 कृत्वा पलां पताकां व्यवहारः स भवितव्यस्तु ।
 सर्वैरनन्यमतिभिः सुभोपविष्टैश्च शुद्धभावाश्च ॥ ७२ ॥
 यैर्लोभकगमकसलायास्सल सिद्धिभिर्घाताः ।
 नात्यासनैर्नैर्दूरसंस्थितैः प्रेक्षकैस्तु भवितव्यम् ॥ ७३ ॥
 तेषामासनयोगो द्वादशशतस्तस्थितः कार्यः ।
 यानि विडितानि पूर्वं सिद्धिस्थानानि तानि लक्ष्याणि ॥ ७४ ॥
 घाताश्च लक्षणीयाः प्रयोगतो नाट्ययोगे तु ।
 दैवाद्घातसमुत्थाः परोत्थिता वा बुधैर्नवैर्लोभ्याः ॥ ७५ ॥

धाता नाट्यसमुत्था ज्यात्मसमुत्थास्तु लेभ्याः स्युः ।
 धाता यस्य त्वल्पाः संप्र्याताः सिद्धयश्च बहुलाः स्युः ॥ ७६ ॥
 विदितं कृत्वा राज्ञस्तस्मै देया पताका छि ।
 सिध्यतिशयात्पताका समसिद्धौ पार्थिवाज्ञया देया ॥ ७७ ॥
 अथ नरपतिः समः स्याद्दुभयोरपि सा तदा देया ।
 अेवं विधिज्ञैर्यष्टव्यो व्यवहारः समञ्जसाम् ॥ ७८ ॥
 स्वस्थचित्तसुभासिनैः सुविशिष्टैर्गुणार्थिभिः ।
 विमृश्य प्रेक्षकैर्ग्राह्यं सर्वरागपराङ्गमुजैः ॥ ७९ ॥
 साधन दूषणाभासः प्रयोगसमयाश्रितैः ।
 समत्वमङ्गमाधुर्यं पाठ्यं प्रकृतयो रसाः ॥ ८० ॥
 वाद्यं गानं सनेपथ्यमेतज्ज्ञेयं प्रयत्नतः ।
 गीतवादित्रतालेन कलान्तरकलासु य ॥ ८१ ॥
 उअद्ङ्गं क्रियते नाट्यं समन्तात् सममुख्यते ।
 अङ्गोपाङ्गसमायुक्तं गीतताललयान्वितम् ॥ ८२ ॥
 गानवाद्यसमत्वं य तद्गुणैः सममुख्यते ।
 सनिर्भुङ्गमुरः कृत्वा यतुरश्रकुतौ करौ ॥ ८३ ॥
 ग्रीवाञ्चिता तथा कर्या त्वङ्गमाधुर्यमेव य ।
 पूर्वोक्तानीह शेषाणि यानि द्रव्याणि साधकै ॥ ८४ ॥
 वधादीनां पुनर्वुप्रा लक्षणं सन्निभोधत ।
 वाद्यप्रभृतयो गानं वाद्यमाणानि निर्दिशेत् ॥ ८५ ॥
 यानि स्थानानि सिद्धीनां तैः सिद्धिं तु प्रकाशयेत् ।
 उर्षाद्ङ्गसमुद्भूतां नानारससमुत्थिताम् ॥ ८६ ॥
 वारकालास्तु विज्ञेया नाट्यज्ञैर्विधिधात्रयाः ।
 द्विवसैश्चैव रात्रिश्च तयोर्वारान् निभोधत ॥ ८७ ॥
 पूर्वाह्णस्त्वथ मध्याह्णस्त्वपराह्णस्तथैव य ।
 द्विवा समुत्था विज्ञेया नाट्यवाराः प्रयोगतः ॥ ८८ ॥
 प्रादोषिकार्धरात्रिश्च तथा प्राभातिकोऽपरः ।

नाट्यवारा भवन्त्येते रात्रावित्यनुपूर्वशः ॥ ८९ ॥
अेतेषां अत्र यद्योज्यं नाट्यकार्यं रसाश्रयम् ।
तदुदं सम्प्रवक्ष्यामि वारकालसमाश्रयम् ॥ ९० ॥
यश्चोत्ररमणीयं स्थाद्धर्मोत्थनकृतं य यत् ।
पूर्वाह्नि तत्प्रयोक्तव्यं शुद्धं वा विकृतं तथा ॥ ९१ ॥
सत्त्वोत्थानगुणैर्युक्तं वाद्यभूयिष्ठमेव य ।
पुष्कलं सत्त्वयुक्तं य अपराह्नि प्रयोजयेत् ॥ ९२ ॥
कैशिकीवृत्तिसंयुक्तं शङ्कारससंश्रयम् ।
नृत्यवादित्रगीताढ्यं प्रदोषे नाट्यमिष्यते ॥ ९३ ॥
यन्नर्मडास्यभङ्गलं करुणप्रायमेव य ।
प्रभातकाले तत्कार्यं नाट्यं निद्राविनाशनम् ॥ ९४ ॥
अर्धरात्रे नियुञ्जत समध्याह्ने तथैव य ।
सन्ध्याभोजनकाले य नाट्यं नैव प्रयोजयेत् ॥ ९५ ॥
अेवं कालं य देशं य समीक्ष्य य भलाभलम् ।
नित्यं नाट्यं प्रयुञ्जत यथाभावं यथारसम् ॥ ९६ ॥
अथव देशकालौ य न परीक्ष्यौ प्रयोक्तृभिः
यथैवाज्ञापयेद्दर्ता तदा योज्यमसंशयम् । ९७ ॥
तथा समुद्विग्नाताश्चैव विज्ञेया नाटकाश्रिताः ।
पात्रं प्रयोगमृद्धिश्च विज्ञेयास्तु त्रयो गुणाः ॥ ९८ ॥
बुद्धिमत्त्वं सुरूपत्वं लयतालज्ञता तथा ।
रसभावज्ञता यैव वयस्स्थत्वं कुतूहलम् ॥ ९९ ॥
ग्रहणं धारणं यैव गात्रावैकल्यमेव य ।
निजसाध्यसतोत्साह एति पात्रगतो विधिः ॥ १०० ॥
सुवाद्येता सुगानत्वं सुपाठ्यत्वं तथैव य ।
शास्त्रकर्मसमायोगः प्रयोग एति संज्ञितः ॥ १०१ ॥
शुचिभूषणतायां तु मात्याभरणवाससाम् ।
विचित्ररचना यैव समृद्धिरिति संज्ञिता ॥ १०२ ॥

यदा समुद्विताः सर्वे अङ्गीभूता भवन्ति हि ।

अलङ्काराः सकृत्पा मन्तव्यो नाटकाश्रयाः ॥ १०३ ॥

अेतद्भुक्तं द्विजश्रेष्ठः सिद्धीनां लक्षणं मया ।

अत उर्ध्वं प्रवक्ष्याम्यातोधानां विकल्पनम् ॥ १०४ ॥

इति भारतीये नाट्यशास्त्रे सिद्धिव्यञ्जके

नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥

Encoded by Padmakar Dadegaonkar dadegaonkar@yahoo.com

——
Natya Shastra Chapter 27

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

